

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

VERVOLG en SLOT der NOTIFICATIE van BURGEMEESTER en WET-
HOUDEREN der Stad Groningen, houdende bepalingen nopens de invoering
van het Nieuwe Vaatwerk.

7. In de vervaardiging der nieuwe vaten zullen zich de kuipers voortaan te regelen hebben naar de volgende afmetingen, uitgedrukt in Nederlandsche strepen, en gerekend binnenwerks, te weten:

Inhoud der vaten in Ned. Kann.	Buiks-midd. of sponsdiepte.	Bodem-middellijn.	Hoogte.
10	236	197	256
20	298	243	323
30	341	284	369
40	375	312	400
50	404	337	438
100	509	424	551
150	583	483	631
200	641	534	695

8. De ijk der nieuw vervaardigde vaten zal alleen door verificatie der afmetingen geschieden, ten zij de eigenaar of de verbruiker den water-ijk mogte verlangen.

9. Bij de voormelde verificatie zullen de ijkers, als remedie op de gemiddelde-middellijn van buik en bodem, zoo in meer als min, mogen toegeven drie strepen voor de vaten beneden den inhoud van 100 kannen, en vier strepen voor de grootere vaten tot die van 200 kannen ingesloten: — behalve dien, zal er op den inhoud worden toegestaan een remedie van 3 pct. naar binnen, en van 4 pct. naar buiten.

10. Op elk der nieuw vervaardigde vaten zal dezelfde wettige inhoud met duidelijke cijfers, onder bijvoeging der letters NK, worden ingesneden of ingebrand; zullende wijders, op de meest geschikte plaatsen, het ijkwerk en de jaarletter worden gesteld.

11. Alle zoodanige eens gekte vaten, die, in geval van reparatio, van nieuwe doigen moeten voorzien worden, zullen wederom den ijk behoeven te ondergaan, alvorens in gebruik te mogen komen.

12. De bepalingen, in de voorenstaande artikelen vervat, zullen niet toepasselijk zijn op zoodanige fusten, welke uitsluitend bestemd zijn tot verzending buiten 's lands van inlands gefabriceerde vachten.

13. Voor zoo ver de werkzaamheden, aan den voormelden ijk verbonden, op die plaatsen, alwaar een aanzienlijke hoeveelheid vaatwerk voorhanden is, niet aan de arrondissements- of adjunct-ijkers mogen worden opgedragen, zullen door Ons bijzondere ambtenaren worden aangesteld, die, onder de benaming van ijkers van het vaatwerk, uitsluitend met de voornoemde werkzaamheden zullen worden belast.

De thans nog in sommige provincien in functie zijnde plaatselijke ijkers van het vaatwerk zullen, mits daartoe de vereischte geschiktheid bezittende, bij deze benoeming bij voorkeur in aanmerking komen.

14. Het tarief der ijkloonen van het vaatwerk zal bedragen als volgt:

I. Melkvaten.

Voor elk vat beneden de 50 kann. 2 1/2 cent.

II. Bier- en Azijnvaten.

Voor elk vat van 10 en 20 kann. 1 1/2 cent.

— — — — — 30 — 40 — 2 1/2 —

— — — — — 50 — 100 — 5 —

— — — — — 150 — — 7 1/2 —

— — — — — 200 — — 10 —

Voor den water-ijk zal het dubbel van het voorgaande ijkloon mogen worden gevorderd.

III. Olie- en sterke drank-vaten.

Voor een vat van 10 a 20 kann. 5 centen.

— — — — — 30 a 40 — 10 —

— — — — — 50 a 100 — 15 —

— — — — — 150 — — 20 —

— — — — — 200 — — 25 —

Voor den water-ijk zal het voorgaande tarief met de helft mogen worden verhoogd.

14. Alle overtredingen op de bepalingen van Ons tegenwoordig besluit zullen worden gestraft overeenkomstig de bestaande wetten en verordeningen.

En is Onze Minister van Binnenlandsche Zaken belast met de uitvoering dezes, waarvan afschriften zullen worden gezonden aan Onzen Minister van Financiën, aan de Algemeene Rekenkamer en aan den Raad van State, tot informatie; zullende het tegenwoordig besluit wijders in het Staatsblad worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 31 December des jaars 1834, van Onze regering het tweeëntwintigste.

WILLEM.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEJ VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den eersten Januarij 1835.

De Secretaris van Staat, J. G. DE MEJ VAN STREEFKERK.

En zal deze in de Groninger Courant worden geplaatst.

Gedaan op het Raadhuis te Groningen den 2 Maart 1835.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der stad Groningen: R. LOHMAN.

De KOMMISSIE van ONDERWIJS voor de Provincie Groningen vergadert op Woensdag, den 22 April 1835, des morgens te 8 uren precies, in het Provinciehuis, te Groningen. Die zich dan willen laten Examineren, moeten hunne Getuigschriften van Goed Gedrag, en een autentiek Afschrift van hunne Geboorte-Akte, vóór den 5 April, franko inzenden bij den Schoolopziener van hun Distrikt.

TH. VAN SWINDEREN,
Secretaris.

De DISTRIKTS KOMMISSIE tot het Fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, te Winschoten gevestigd,

Aan

De PLAATSELIJKE KOMMISSIE tot dit Fonds in het Distrikt Winschoten.

Aan ons is ingezonden de circulaire missive van het Hoofdbestuur tot dit Fonds, te Amsterdam, d.d. 2 Januarij 1835, no. 1, houdende eene uitnoodiging tot het doen eener jaarlijksche algemeene kollekte, ter instandhouding van dit zoo weldadig Vaderlandsch en menschelevend Fonds, conform naar de oprigting van hetzelfde, bij Koninklijk besluit genomen den 16 November 1820, no. 81, waarbij is vastgesteld, om deze aanschrijving alle jaren te hernieuwen, en wel invoege, dat door ons deze uitnoodiging vroegtijdig genoeg geschiede, ten einde de Plaatselijke Kommissiën, ieder in de hare, te inviteren, dat deze jaarlijksche Algemeene Kollekte afloope vóór of uiterlijk in de maand Junij aanstaande, met verdere uitnoodiging, om het provenue dezer inzameling aan ons in te zenden, ten einde de Distrikts-Kommissie in de gelegenheid gesteld worde, om eene algemeene opgave vóór den 1 Julij daaraan volgende aan het Hoofdbestuur tot dit Fonds te kunnen inzenden, ten einde in het jaarlijks uit te geven verslag van het Hoofdbestuur en de afgevaardigden van de Distrikts-Kommissiën te worden geplaatst. Overigens laten wij de beschikking van de manier, waarop — en de tijd, wanneer, aan de Plaatselijke Kommissiën en (waar deze niet bestaan) aan de Gemeentebesturen over.

En dat, met overleg der Gemeentebesturen, de dag dezer Kollekte moge worden bepaald, ten einde dezelve Zondag bevorens in de respectieve Kerkgebouwen, in de morgengodsdienst, openlijk door Heeren Geestelijken aan hunne Gemeenten kunne worden aanbevolen, waartoe door het Hoofdbestuur het verzoek aan de H. H. Directeuren van de Hervormde en Roomsche-Katholieke Eerediensten is geschied.

De Distrikts-Kommissie vertrouwt op de milde bijdragen der Ingezeten, te meer, daar dit jaar slechts éene Kollekte geschiedt, zoo voor de primitive deelgeregtigden en in vroegere oorlogen verminkt geworden oude militairen en de nageblevene van eerstgenoemden, als voor de slagtoffers in den strijd van oproer en geweld, daar dit laatste Fonds, in 1830 opgericht, eene buitengewone ondersteuning uit het eerste allezins behoeft, waardoor het eerste Fonds eene opoffering hunner effecten heeft moeten doen, om deze bijkomende uitgaven te bestrijden. Ten gevolge hiervan vertrouwen wij, dat deze aandrang voldongen genoeg is, om de ingezetenen tot hunne milde bijdragen op te wekken tot deze hunne Mensch- en Vaderlandslievende gezindheden.

WINSCHOTEN
den 11 Februarij 1835.

De Distrikts-Kommissie voornoemd,

En namens dezelve:

T. RINSEMA, President.

UGE UGES, Secretaris.

ITALIE.

ROME den 21 Februarij.

Don Miguel leeft hier afgezonderd; zijn vertrek schijnt onbepaald uitgesteld te zijn. De financiële omstandigheden van dezen Prins moeten niet zoo schitterend zijn, als men bij zijne aankomst geloofde. Zijn minister, de markies Labrador, heeft een paleis hier gehuurd, hetwelk schijnt aan te duiden, dat hij voornemens is zijn verblijf hier te verlengen.

RUSLAND.

PETERSBURG den 21 Februarij.

Ingevolge beschikking van de overheid, werd er een meester uit Holland ontboden, ten einde het inzouten der baringen op Hollandsche wijze in Nieuw-Rusland in te voeren. De ontboden meester Wey bevond, dat de Kertsche baringen voor de Hollandsche niet onderdoen; alsmede dat het zout, dat in de nabijheid van Kertsch uit het Kokransche meer verkregen wordt, tot het inzouten daarvan bijzonder geschikt is. In het vorige jaar zijn er slechts 10,000 stuks ingezouten en van de beste hoedanigheid bevonden, zoodat zelfs kenners ze niet van de Hollandsche wisten te onderscheiden. Dit jaar zullen drie heeren ondernemen, om er 150,000 stuks in te zouten.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 26 Februarij.

Z. M. de Keizer is den 24 dezer maand omstreeks den middag door eene heete koorts aangetast geworden. De ziekte neemt een geregelden loop en geeft derhalve reden, om het spoedige herstel van Z. M. te verwachten.

26 Februarij, 6 uren des avonds. (Uit eenen Handelsbrief.) De afgelopen nacht was zeer onrustbarend. Sedert heden middag geven de geneesheeren meer hoop. De koorts is echter tegen den avond wederom begonnen toe te nemen. De verslagenheid in de stad is onbeschrijfelijk. De schouwburgen zijn gesloten.

Van den 27sten. Het bulletin, heden morgen te zes uren, nopens den gezondheids-toestand van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, uitgegeven, luidt aldus:

»Z. M. de Keizer heeft eenen rustigen nacht gehad en veel geslapen; de koorts is matig en over het geheel verkeert Z. M. in eenen geruststellenden toestand.»

(NB. Door buitengewone gelegenheid is te Amsterdam het bericht ontvangen, dat Z. M. de Keizer van Oostenrijk den 28 Februarij weder in eenen zeer gevaarlijken toestand verkeerde.)

FRANKFORT den 3 Maart.

Het schijnt zich te bevestigen, dat in het vorige jaar werkelijk onderhandelingen, wegens het ontruimen van Ancona door de Fransche troepen, zijn aangeknoopt, die tot het besluit geleid hebben, dat zij zouden aftrekken, zoodra de Pauselijke Regering zulks verlangde, hetwelk, zegt men, nu in het aanstaande voorjaar zal plaats hebben. Deze meening wordt eenigzins daardoor bevestigd, dat de gewone kontrakten van levering voor die bezetting tot nog toe niet vernieuwd zijn.

Men wil, dat de Zuricher Regering, bij de reeds genomene maatregelen tegen de vereenigingen van vreemdelingen, ook nog die zal voegen, dat aan alle Badensche onderdanen, zonder onderscheid, het verblijf in dat kanton ontzegd zal worden. Zes Duitschers en een inwoner van Wandsbeck, die onlangs aan eene nieuwe zoodanige vereeniging hadden deel genomen, zijn bereids over de grenzen gevoerd.

Volgens sommige dagbladen, heeft een groot aantal inwoners van Waadland adressen naar Bern gezonden, waarin het Bestuur verzocht wordt, niet toe te geven aan de eischen der vreemde Mogendheden, maar de noodige maatregelen te nemen, dat het Bondsleger op den eersten wenk te veld kan trekken, zoodra zijne medewerking ter verdediging der nationale onafhankelijkheid vereischt wordt.

Uit Munchen schrijft men, dat dezer dagen een kind van twee jaren, hetwelk voor dood werd gehouden en in het tot het kerkhof behorende lijkenhuis neergezet was, op 't oogenblik dat men hetzelfde ter begraving kwam afhalen, in de lijkst overleed zittende en met de bloemen, waarmede het vermeende lijk versierd was, spelende gevonden is; het vroeg terstond naar zijne moeder. Dit voorval mag weder als een treffend bewijs gelden voor de onbetwistbare noodzakelijkheid van wel ingerigte lijkenhuizen, die in verscheidene steden van Duitschland, en bijzonder ook hier te Frankfort, bestaan, doch, helaas! in zoo vele andere plaatsen, ondanks de herhaalde lessen der ondervinding, niet gevonden worden.

Van den 4den. In bijzondere brieven uit Konstantinopel, van den 4 Februarij, leest men het volgende: »Sedert eenige dagen loopen weder geruchten van nieuwe twisten tusschen de Porte en Mehemed-Ali. Men zegt (doch zulks verdient allezins bevestiging), dat in de omstreken van Jeruzalem op nieuw onlusten zijn uitgebroken, en dat die stad door de Egyptenaren gedeeltelijk is verbrand; ook zouden onlangs verscheidene Egyptische oorlogs-vaartuigen met veel krijgsvoorraad naar de Syrische kust zijn gezonden. Ofschoon deze geruchten wellicht ongegrond, of ten minste overdreven zijn, blijkt het toch, dat de Porte zich steeds gereed houdt; op nieuw zijn troepen naar Azië gezonden, en in het arsenaal bemerkt men weer meer drukte; aan de versterking van Koniah wordt met grooten ijver gewerkt. De Britsche vloot wordt in de wateren van Smirna terug gewacht. De onderhandelingen tusschen de ministers der Porte en de gezanten van Engeland en Frankrijk over de vaart door de Dardanellen worden op eene levendige wijze voortgezet. Men spreekt sedert eenige dagen van de komst van een Russischen diplomaat met eene bijzondere zending, welke, naar men vermoedt, tot die onderhandelingen, die daardoor tot eene schikking zouden kunnen gebragt worden, betrekking heeft.»

Van den 5den. De Frankf. O. P. A. Zeitung heeft tijdingen uit Weenen, van den 28 Februarij, waarnaar blijkt, dat er over den toestand van Z. M. den Keizer van Oostenrijk op den 28sten een konsult van onderscheidene geneesheeren gehouden is. De ziekte had tot op dien dag wel haren geregelden loop gehouden, doch had zich als eene longontsteking doen kennen. Over het geheel zoude echter de toestand van dien Vorst de hoop op eene gunstige uitkomst nog niet hebben doen verliezen.

GROOT-BRITANJE.

LONDEN den 1 Maart.

Op het adres der Gemeenten-Kamer, in antwoord op de Openings-aanspraak des Konings, heeft Z. M. het volgende gerepliceerd:

»Ik dank u oprecht voor de verzekeringen, welke gij mij in uw getrouw en eerbiedig adres hebt gegeven, van uwe gezindheid, om met mij mede te werken tot de verbetering onzer instellingen van kerk en staat en dezelve in stand te houden.

»Met leedwezen verneem ik, dat gij niet eenstemmig met mij zijt ten opzichte der staatkundige voegzaamheid van het onlangs door mij aan de wijsheid mijns volks gedaan beroep.

»Ik heb nimmer eenige der prerogativen uitgeoefend en zal die nimmer uitoefenen, waarmede ik ben bekleed, ten zij met het eenige oogmerk, om het hoogste doel (het algemeen welzijn) te begunstigen, waartoe mij dezelve zijn toevertrouwd, en ik hoop met vast vertrouwen, dat geen voor de algemeene belangen nuttige maatregel in deszelfs voltooijing zal tegengewerkt of gestremd worden door de gelegenheid, welke ik mijnen getrouwen onderdanen heb verschaft, om door de vrije keuze hunner Vertegenwoordigers in het Parlement hunne gevoelens te openbaren.»

De Standard maakt op dat antwoord deze aanmerking: Het is onmogelijk, de vastheid van karakter, het gezond verstand en de gematigdheid niet te bewonderen, welke deze woorden van Z. M. kenmerken. Hoe jammer, dat die schoone taal door Z. M. is gerigt tot lieden gelijk die, welke wij in ellendige rijtuigen naar het paleis van St. James hebben zien trekken, om de Majesteit van een Britsch Parlement te vertegenwoordigen.

Een Amerikaansche luchtreiziger, de heer Rusur-Porter, heeft aan de Regering der Vereenigde Staten een voorstel tot eenen reusachtigen stoom-luchthol gedaan. Een eivormige, dwarsliggende bol van 500 voeten lengte en 50 voeten breedte dragen, met een dek met woningen voor de passagiers, een stoomwerktuig van tien paardenkracht, om een rad naar de wijze van windmo-

len-wieken te draaijen, en eindelijk een stuurroer, naar den aard eens vischstaarts, zoodat men door de lucht zal kunnen varen even als een schip door het water.

Van den 2den. Er zijn hier berigten uit New-York tot den 11 Februarij ontvangen, welke inhoud eenigermate vijandiger strekking heeft ten opzichte der Fransch-Amerikaansche kwestie; naar het schijnt heeft het Congres, op het voorstel van zekeren heer Adams, den President nog eenige verdere documenten betrekkelijk de schuldvordering van Amerika afgevraagd, dezelve van dien aard naar bekomen en naar de commissie van buitenlandsche zaken verzonden, om daarop tegen den 20 Februarij verslag te doen. Dezelfde heer Adams verklaarde insgelijks, dat men thans redelijkerwijze niet hopen konde, dat Frankrijk regtvaardig jegens Amerika zoude handelen, en dat derhalve het Congres aan de natie verplicht was, om het voorstel van den President ter handhaving van de nationale eer te ondersteunen. Een groot aantal leden deelde deze gevoelens.

Van den 1den. In de zitting van het Lagerhuis van den 2den heeft de eerste minister sir Robert Peel de hem door lord Russell gedaan vragen, wegens loopende geruchten, omtrent eene nieuwe ontbinding van het Parlement of omtrent andere buitengewone stappen der ministers, ontkennend beantwoord, en zelfs op zégevierenden toon het ongerijmdheid dier vragen aangetoond. Te gelijk heeft de eerste minister onder luide toejuiching zijner staatkundige vrienden verklaard: »Ik heb mij geenszins verplicht geacht, om, ten gevolge van de laatste door het Huis uitgebragte stemming, mijn ontslag in te dienen, en ik ben stellig voornemens, om te volharden in die handelwijze, welke ik mij aan den Koning en aan het Vaderland verplicht acht te volgen. Niettegenstaande die uitgebragte stemming, zal ik de maatregelen, waaromtrent Zijner Majesteits bestuur is overgeëengekomen, aan de beoodeeling van het Huis onderwerpen.»

Zoo wel dien als den volgenden dag is alles in het Lagerhuis naar de gebruikelijke vormen behandeld, en heeft geenerlei nieuwe stemming tegen de ministers plaats gehad.

— De oppositiebladen beweren, dat er eene ontbinding van het ministerie op handen is, en dat de hertog van Wellington met vier van zijne ambtgenooten zouden aftreden, en vervangen worden door lord Stanley, sir James Graham en eenige hunner vrienden. Het ministeriële dagblad *the Times* spreekt zulks echter stellig tegen, en meent in tegendeel, dat er zich sporen opdoen van eenenheid tusschen de leden der oppositie.

— In den *Standard* leest men: De Whigs houden conferencien, om te raadplegen over de in de debatten over de subsidien te volgen taktiek, doch zij zullen sir R. Peel gereed vinden, om alle aanvallen af te slaan.

— De Tory-dagbladen van Zondag merken als eene hoogst onvoegzame handelwijze aan, dat eenige hervormingsgezinde leden, die den President der Gemeenten bij de aanbidding van het adres vergezelden, lange jassen en laarzen droegen.

— Door lieden, die bij de aanbidding van het adres aan den Koning tegenwoordig waren, is de opmerking gemaakt, dat de heer Abercromby hetzelfde op eene bijzonder expressive wijze heeft voorgelezen, en dat de Koning, die daar door eene onaangename aandoening scheen te ondervinden, zulks echter alleenlijk door de verandering zijner gelaatsrekken liet blijken.

— De persoon, die een aanslag op het leven van den President gedaan heeft, is door de geneesheeren bevonden van zijn verstand beroofd te zijn.

— Luidens een koninklijk besluit, gedatteerd van den 28 Februarij, heeft Z. M. goedgevonden, om den heer C. M. Sutton, uit hoofde van deszelfs bevezene groote diensten in het Parlement, in zijne vroegere betrekking als spreker van Huis der Gemeenten, tot de waardigheid van baron en burggraaf van het vereenigde rijk van Groot-Brittanje en Ierland te verheffen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 4 Maart.

De generaal Sébastiani is jl. Maandag 's morgens 12 uren te Parijs gekomen. Hij heeft zich terstond naar het kasteel begeven en is een uur tijds met den Koning in gesprek geweest. De generaal Sébastiani is niet voornemens lang te Parijs te blijven. Hij rekent over twee of drie dagen naar Londen terug te keeren. — De maarschalk Soult wordt morgen ochtend te Parijs verwacht.

— De heer Sébastiani heeft met den Koning een onderhoud gehad, hetwelk lang heeft geduurd. Toen de generaal het kasteel verliet, drukte zijn voorkomen bezorgdheid en vermoeienis uit. Zijne, reeds zwaar gekrenkte, gezondheid heeft onder die versnelde reistogten, onder die diplomatieke onrust, nog weder geleden; hij had eene zorgvuldige verpleging en vooral de lucht van Napels noodig. Ongelukkigwijze wordt het gemis van gezondheid niet vergoed door ijver en getrouwheid, en welke ook des generaals gestrekte en werkzaamheid nog mogen zijn, zoo is hij echter niet meer bestand tegen de ministeriële moeiten, welke men hem wil opladen. Het schijnt tijd te zijn, dat hij rust neme. Althans raden hem zulks zijne geneesheeren en vrienden, die met smart den generaal vóór den tijd zien en worden door werkzaamheden boven zijn vermogen.

Nauwelijks weder in zijn hôtel terug gekeerd, heeft de generaal zich moeten te bed leggen, en hem zijn bloedzuigers moeten aangelegd worden. Het is te hopen, dat die ongesteldheid geene droevige gevolgen zal hebben. (*Impartial.*)

— Men heeft hier treurige berigten ontvangen omtrent eenen storm, die te Algiers heeft gewoed.

De storm heeft zonder tusschenpoozing gedurende de dagen van den 11, 12 en 13 Februarij aangehouden. Alle inwoners, zeelieden, militairen en veroordeelden hebben om het meest gewedijverd, om middelen tegen de woede der elementen in het werk te stellen, doch alle pogingen zijn vruchteloos geweest. De nieuwe gebouwen aan de buitenhaven zijn vernield. De schade is onberekenbaar: 18 schepen van alle natiën zijn vergaan, namelijk: 1 Russisch, 1 Belgisch, 1 Grieksch, 4 Sardinische, 2 Spaansche, 2 Napolitaansche, 4 Moorsche en 3 Fransche, waaronder twee koopvaardijvaartuigen en het stoomschip *l'Eclairer*.

Dit vaartuig, hetwelk van Oran terug kwam, werwaarts het den generaal Trezel had overgebracht, kwam op de reede aan juist toen de storm losborst. In dezen verschrikkelijken nood moest het drie dagen verkeeren, zich voor de ankers ondersteunende door de kracht van den stoom, vermits het noch naar volle zee kon terug keeren, noch de haven binnenloopen. De ongelooftelijke krachts-inspanning, door den gezagvoerder Besson in het werk gesteld, om zijn vaartuig en het leven zijner manschap te behouden, is boven allen lof verheven. Het gelukte hem ten laatste de haven dieper in te varen, doch de aldaar liggende ankerboeien niet hebbende kunnen naderen, werd de stoomboot tegen de rotsen geworpen.

Een partikuliere brief begroot het door den Algerijnschen handel geleden verlies op 2,500,000 francs.

De orkaan heeft zich ook te Bona met gelijke kracht doen gevoelen. De in de baai Cazarin ten anker liggende handelschepen zijn alle, geen enkel uitgezonderd, tegen de kust geworpen; dezelve waren 7 in getal, waaronder 2 Fransche; 18 menschen hebben het leven verloren. Gedurende 24 uren heeft eene zware, van hagel doormengde en van donderslagen vergezeld regenhut geen oogenblik opgehouden neder te storten. Het water van de Seibousse steeg tot zulk eene hoogte, dat het buiten deszelfs oevers trad en de rivier alstoen een uitgestrekt meer geleek; de brik de *Rusé*, die nabij de monding was gestrand, is vervolgens hoog de rivier opgevoerd, zoodat er bij de daling des waters nimmer kans zal zijn, om het schip weder naar zee te brengen.

— In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van eergisteren is, onder andere, verslag gedaan op een verzoekschrift, ten einde er eene wet tot betingeling van het tweegevecht mogt worden ingevoerd. De commissie, in wier handen dit verzoekschrift was gesteld geworden, stelde eenvoudig voor, om hetzelfde ter zijde te leggen; maar de heer de Lamartine nam het woord op en stelde voor, om hetzelfde naar den minister van justitie te verzenden. Naar zijn gevoelen was het tijd, dat de Fransche wetgevers er zich mede bezig hielden, om deze van barbaarsche tijden afkomstige gewoonte te doen ophouden, eene gewoonte, welke onze groote ligtgerechtigheid op het punt van eer maar al te veel in onze zeden heeft ingeweven. Dit jammerlijk vooroordeel te doen ophouden was wel geene gemakkelijke zaak; maar omdat er hindernissen waren, moest de wet zich toch ook niet onmagtig verklaren. De heer de Lamartine herinnerde, dat in Amerika magtigheids-genootschappen bestaan, ten einde aan de zeden eene rigting te geven tot eene beschaving, welke een achtbaar volk waardig is. Het mag, zeide hij, niet mogelijk zijn, in Frankrijk eene strenge wet te maken, daar die gewis vruchteloos zou blijven; nogtans zou men misschien, op het voorbeeld der Vereenigde Staten, de oprigting van genoetschappen kunnen begunstigen, aan welke men den naam van genoetschappen van menschevriendheid en verdraagzaamheid zou kunnen geven. Als zij door hunne gelijken geoordeeld werden, zouden de burgers misschien gematigder en verstandiger worden.

In gevolge zijn verlangen, werd dan dit verzoekschrift naar den minister van justitie verzonden.

Van den 1den. Het *Journal des Débats* bepaalt zich tot deze weinige woorden: Men verzekerde heden avond, dat de maarschalk Soult in den ochtend aan den Koning had geschreven, om hem te berigten, dat hij de taak wegens het samenstellen van een kabinet niet op zich konde nemen.

— Men verzekert, dat het Presidentschap van den raad stellig door den heer Broglie wordt aanvaard, maar dat, uit hoofde van zijne afwezigheid of misschien, om nog den tijd tot overweging te behouden, de ordonnancien niet vroeger, dan Zaterdag in den *Moniteur* zullen verschijnen. (*Temps.*)

— De *Constitutionnel* geloof ook aan het ministerie Broglie, maar voegt bij, dat de heer Dumas den heer Persil zal vervangen, en voor den heer Rigny elders zal worden gezorgd.

— De *Courrier Français* zegt als laatste tijding, dat de heer Humann het Presidentschap zal hebben, de heer Thiers de buitenl. zaken, de heer Guizot de binnenl. zaken, de heer Schneider het ministerie van oorlog. Voor het openbaar onderwijs zoude men nog iemand moeten zoeken.

Al deze elkander widersprekende geruchten zouden schier doen gelooven, dat er nog niets is tot stand gekomen.

— De heer de Broglie heeft den koerier, die hem te Chambray ging opzoeken, gekruist. Hij bevond zich heden in de zitting van de Kamer der Pairs.

— Keizer Frans is ruim 67 jaren oud, zijnde hij geboren den 12 Februarij 1758. Zijne lichaamsgesteldheid is van natuur zwak, doch zijne strenge levenswijze heeft de gebreken, die zijnen ouderdom konden bemoeijelijken, minder drukkend gemaakt.

De Keizer is driemaal gehuwd geweest en uit de twee eerste huwelijken zijn twee zoons en vijf dochters geboren. De Erfprins Ferdinand, Koning van Hongarije, is 41 jaren oud. Hij wordt als niet zeer geschikt tot het bekleeden van den troon aangemerkt en moet met Prins Metternich steeds in onmin hebben geleefd. Het gerucht heeft gezegd, dat de kroon, bij het overlijden der Keizers, wellicht op den anderen mannelijken telg konde overgaan; hoe dit zij, het staat altijd vast, dat, bijaldien Frans kwam te vallen, deze gebeurtenis aan het Oostenrijksche Kabinet, bij de benarde omstandigheden, in welke Europa alsnog verkeert, eenige ongelegenheid zoude kunnen veroorzaken. (*Courr. Fr.*)

— In de *Revue du Héros* leest men: De heer *** bankier te Parijs, had den nacht op het bal der opera doorgebracht, toen hij, te huis komende, drie dingen ten zijner miste: zijne vrouw, zijn kassier en zijne kas. Van de beide eerste artikelen maakte hij juist niet veel werk, maar het derde was hem zeer aangelegen. Eenige in den haast opgedane aanduidingen brengen hem op het spoor der vlugtelingen; hij doet extra-postpaarden inspannen, en spoedt zij naar Havre, waar hij te middernacht aankomt: hij stap af in het hôtel *** op den *Grand Quai*, vraagt den hospes naar de bij hem logerende vreemden en verneemt, dat de beide personen, welke hij komt opzoeken, door eene gelukkige omstandigheid, gelogeerd zijn in de kamer naast die, welke het toeval hem aanwijst, en dat zij des morgens vroeg moeten scheep gaan naar Amerika. De heer *** verzuimt geen oogenblik; hij vordert den bijstand van zijnen hospes en van een vertrouwd persoon, en doet zich begeleiden naar de kamer, waar de beide schuldigen slapen.

Wakker geworden door het gedruisch, hetwelk de nachtelijke bezoeker aan de deur maakt, weet de kassier niets beters te doen, dan de deur te openen en zijnen patroon, wiens stem hij herkend heeft, te voet te vallen, hem smeekende haar te sparen, die in de alkove, uit welke hij gekomen is, te rusten ligt. »Maar, mijn beste Frederik! waarom valt gij mij te voet? sta op; ik kom waarlijk niet hier, om mijne vrouw te halen: ik kom, om mijne kas terug te hebben,» bijt hij hem in het oor. Frederik loopt naar zijne secretaire, haalt er eene portefeuille uit, welke hij den heer *** overhandigt. Deze neemt die aan, ziet het daarin vervatte na, en den kassier tienduizend francs in bankpapier overgevend, zegt hij tot hem: »Daar, vriend! dat is voor de dienst, welke gij mij bewijst, door mij van eene vrouw te verlossen, die zo spoedig hare pligten vergeten heeft. Morgen kunt gij naar New-York vertrekken. Ik maak er slechts één beding bij, dat gij, namelijk, terstond mij dit briefje onderteekent, van dezen inhoud: »Ik, enz. — — —, erken van den heer M*** ontvangen te hebben de som van 10,000 francs voor mijne reiskosten naar Noord-Amerika en voor die mijner gezellin, mevr. ***.» Frederik onderteekende, zijn patroon deed de deur op het slot, beval paarden voor te brengen en had na vijftien minuten Havre weder verlaten.

BELGIE.

BRUSSEL den 5 Maart.

In de *Emancipation* leest men: De vervolgingen van den heer Th. Lefevre, boekhandelaar en uitgever te 's Hage en Brussel, tegen *Libry Baguane* zullen met de meeste strengheid voortgezet worden. Er is daarenboven aan laatstgenoemden nog eene kwade zaak op den hals gekomen, die namelijk van den heer Wigdam, een voornaam koopman te Basel, aan wien, naar men zegt, *Libry* voor eene som van ruim twaalfduizend francs aan valsche wissels moet hebben geteekend.

— De *Emancipation* vermeldt als een merkwaardig iets, dat er hier gisteren slechts vier personen, wegens het plegen van wanorden, in hechtenis genomen zijn. (*Quatre individus seulement ont été arrêtés hier pour désordre.*)

— Uit Antwerpen schrijft men: De luidruchtige karnevalsdagen zijn in onze stad zonder wanorde of stoornis der rust afgegaan. Gedurende drie dagen waren de voornaamste straten met eene onafzienbare volksmenigte opgevuld. Onder de maskerades heeft men eenen wagen opgemerkt, de *nationale Visscherij* vertoonende. De arme visschers vermoeiden zich met het uitwerpen en opbalen hunner netten, maar konden, helaas! nimmer iets anders vangen, dan priesterskapjes en dompers. Het spijt ons voor het *Journal des Flandres* en zijnen aanhang, maar deze onschuldige karikatuur, wel verre van bloedvergieten te hebben veroorzaakt, heeft bij de aanschouwers het hartelijkste gelachen en de levendigste toejuichingen verwekt. Deze betooning der openbare meening heeft zeker ook den soms al te grooten ijver onzer autoriteiten beteugeld; want de hekelende wagen, die reeds voor de eerstemaal op Maandag was verschenen, deed 's Dingsdags eene nieuwe ronde en werd met denzelfden bijval en dezelfde toejuichingen als daags te voren begroet.

ANTWERPEN den 7 Maart.

Zoo wij vernemen, heeft de heer E. van Reuth, de vrijgevangene van nieuwe soort, eindelijk zijne vrijheid herkrege, en heeft hij Brussel mogen verlaten, om naar Antwerpen terug te keeren. (*Journal des Comm. d'Anvers.*)

— In den *Standaard van Vlaenderen* leest men van Brugge, dd. 5 Maart:

Gisteren avond, tusschen 6 en 7 uren, is over deze stad een zwaar onweder met donder en hagel getrokken. De bliksem is in den toren der Onze Lieve Vrouwen Kerk geslagen en heeft daaraan groote verwoestingen aangerigt. Van daar neerstrijkende, is hij, na eenige vensterruiten van het gebouw der chirurgicale school verbrijzeld te hebben, door het dak van het aan dat lokaal belendende hospitaal geslagen, en heeft hij daarin ook eenige schade te weeg gebracht.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 5 Maart.

Z. K. H. de Prins van Oranje heeft heden avond, voor het eerst sinds Hoogstdezelfs herstelling en vergezeld van HH. KK. HH. de drie jonge Prinzen en de Prinses Sophie, den Franschen schouwburg bezocht. De schouwburg was zoo wel van binnen als van buiten smaakvol versierd en luisterrijk verlicht. Eene aanzienlijke menigte was in den schouwburg tegenwoordig, die, zoowel bij het intreden als bij het vertrek van Z. K. H. den Prins van Oranje, luide blijken gaf van dierzelver vreugde over het herstel van Hoogstdezelfs. Vóór den aanvang van de voorstelling werden er door het orkest onderscheidene Nederlandsche liederen aangeheven, het Wilhelmus van Nassauwen weergalmd in de zaal, terwijl ten besluite, onder daverend handgeklap, door het orkest zoo wel als door het koor werd uitgevoerd het Fransch, maar geheel eigenaardig sangstukje: *Où peut-on être mieux qu'en sein de sa famille?*

— Te Elst, in Overbetuwe, is dezer dagen in den zeldzamen ouderdom van 103 jaren overleden de Weduwe *Jenneke Elipse*. Tot op het laatst van haar leven behield zij hare geestvermogens, en had voor een jaar nog een zeer sterk gebit en bijzonder goed gezigt. In het huisje, de *Molskoop*, in hetwelk zij steeds gewoond heeft, heeft zij de hooge watervloeden van 1740, 1799, 1809 en 1820 beleefd.

— De leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn aangeschreven, om tegen Dingsdag, den 24 dezer maand, weder bijeen te komen.

— Van Zandvoort wordt, van den 4 Maart, gemeld:

»Gisteren avond te half zes is hier gestrand het brikaschip *Dorothea*, kapitein *William Stewart*, met steenkolen van Sunderland naar Schiedam bestemd. Te 12 uren 's nachts is de equipage, bestaande uit 8 man met den kapitein, gered en aan wal gebracht met de reddingsboot, welke niet vroeger met vrucht in werking konde gebracht worden, uit hoopde van de hooge zee en zware branding. Treffend en zielroerend was het gezigt van de schipbreukelingen, welke gedurende zes uren in het vooruitzicht van den dood hebben geworsteld; het geschreeuw en gekerm der equipage was jesselijk om aan te hooren, daar de strandding geene 4 minuten van den wal, vlak voor het dorp, geschiedde.

»Onuitsprekelijk groot was de vreugde, welke op het oogenblik der redding, zoo door de schipbreukelingen als door de aanschouwers, werd aan den dag gelegd; maar deze vreugde verkeerde plotseling in groote droefheid door het ontwaren, dat één man van de equipage der reddingsboot, met name *Cornelis*

II. Eine WÖRMING, am den Trekweg, onder Hoogheer, met eenig LAND.

100-443887-100